

LYS OG LIV

UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

Foto: Inge Chr. Meidell

Fra Sarpsborg kirke

*Fra fjord og fjære, Fra fjell og dypen dal.
Et „Ære være!“ I dag gjenlyde skal.
Fra kirketårne i fryds basuners støt,
For Guds enbårne Som er i dag oss født,
Nu er vi kårne, Nu er vi frelst av nød.*

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis
til alle MF-foreninger og prostikomiteer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
og alle navngitte bidragsytere.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	September		Oktober		1/1—31/10	
	1973	1974	1973	1974	1973	1974
Personlige gaver						
Stud. givertj.	66 677	66 227 1 690	232 595	125 120 12 015	983 953	917 913 37 585
Offer/kollekt	66 677 29 023	67 917 34 222	232 595 52 617	137 135 54 368	983 953 655 794	955 498 691 293
Sum:	95 700	102 139	285 212	191 503	1 639 747	1 646 791
Foreninger	8 598	11 572	21 900	24 909	194 580	198 803
Bosser/andre g.	20	171	145	485	6 409	1 333
Sum «ordinær» g.:	104 318	113 882	307 257	216 897	1 840 736	1 846 927
Testamentariske g.		10 000	—	1 000	47 720	544 963
Sum gaver:	104 318	123 882	307 257	217 897	1 888 456	2 391 890

Vi trenger fremdeles din støtte. Bruk vedlagte postgiroblankett.
Takk for din julegave!

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Tar vi juleevangeliet alvorlig?

Luk. 2, 10–11

Av sokneprest Arne Dahl

Sentrum for kirkens julefeiring er juleevangeliet. Det forkynnes for skarer av mennesker som nettopp i julehelgen strømmer til kirker og Guds-hus. Og fremdeles lyder vel også juleevangeliet rundt om i de tusen hjem — i det minste gjennom radio og fjernsyn.

Det er mest utrolig at denne enkle beretningen om barnet i krybben kan ha en slik bredde-virkning nær 2000 år etter Jesu fødsel. Vi fristes til å tro at om noe i Bibelen blir tatt alvorlig, må det være juleevangeliet.

Men — kanskje skal vi ikke være for raske med en slik konklusjon! I livets travle hverdag har juletonen lett for å forstumme. De mektige realiteter juleevangeliet bærer bud om, fortrenges av andre interesser.

Hva betyr juleevangeliet for oss?

Er det bare en beretning vi nikker gjenkjennende til denne ene gangen i året? Et møte med vår barndoms jul?

Eller tar vi det alvorlig? Så alvorlig at vi slipper det til i hele vår livssituasjon og finner fes-

te for vår tro og vårt liv i budskapet om barnet i krybben. Lar vi juleevangeliet prege vårt liv og bli oss til frimodighet og glede midt i en vond og syndig verden?

Juleevangeliet representerer slike muligheter. Det er budskapet om underet over alle undere. Barnet i krybben er Gud — kommet til oss i sin sønn, Jesus Kristus. Gud er ingen fjern Gud. Han er kommet oss nær. Han møter oss i vår hverdag med frelse og nye livsmuligheter. Vi som selv ikke mestrer livet, finner hjelp til å leve gjennom barnet i krybben.

*«Eder er idag en Frelser født —
— Kristus, Herren i Davids stad»*

I disse enkle ordene ligger juleevangeliets grenseløse tilbud til oss alle. Å gjøre alvor av dette tilbudet, det er å ta juleevangeliet alvorlig.

Fredsfyrsten

For eit barn er oss født, ein son oss gjeven, og herreveldet kviler på hans herdar, og han heiter under, rådgjevar, veldig Gud, æveleg fader, fredsfyrste. Es. 9, 6.

I ei tid full av ufred og trengsle av mange og sterke omliggjande fiendar, lydde denne herlege profetien til Israel omlag 730 f.Kr., berre ei kort tid før Nord-riket gjekk til grunnar. Som ei openbaring frå Gud, såg profeten Esaias for sitt indre auga at ei anna tid skulle renna opp for Israel. «Det folket som ferdast i myrkret, skal sjå eit stort ljøs». Det skulle koma ei frelstid. Og denne tida var knytt til vona om ein stor og rettferdig konge som skulle styra i samsvar med Guds lov og rett slik som David hadde gjort i fordomstid. Israel skulle på nytt bli ei stor makt å rekna med. Israels kongedøme var eit guddommeleg kongedøme, gjeve av Gud og fylt med hans velsigning. Men også halde oppe av hans nåde og kraft. Ein konge som gjekk sin eigen veg, miste evna til å fylla sin funksjon som formidlar av Guds rike velsigning til sitt folk. I ei tid då nett dette så altfor tydeleg blei demonstrert, ropast det ut «For eit barn er oss født, og ein son er oss gjeven». Men profeten såg noko meir enn berre barnet; han såg og nokon av dei eigenskapane dette barnet skulle ha. Namna barnet skal ha, seier oss at det er noko meir enn eit vanleg kongebarn. Det sprengjer den historiske rāma og opnar for ein annan dimensjon. Den oververdslege dimensjon strålar oss i møte.

«— og han heiter *under*». Det fyrste namnet gjev oss ein pekepinn om noko uventa, noko som går på tvert av det tilvante og naturlege. Han skulle vera eit under frå sin fødsel av, og fylt av under gjennom sitt liv. «Sjå, møya vert med barn og føder ein son», seier den same profeten.

«— *rådgjvar*». Ein konge med innsikt og klokskap, ein som gjev gode råd i motsetning til det dei hadde opplevd i det siste. Råd som var verd å bli fylgde.

«— *veldig Gud*». Her blir barnet kopla saman med Gud. Ja blir sjølv kalla Gud. Gudsdimensjonen står tindrande klår. Det var noko meir enn eit gjævt menneskebarn. Han var guddommeleg.

«— *æveleg fader*». Han var æveleg, utan byrjing og slutt. *Ved* han er alt blitt til. Og *til* han er alt skapt. Han som har omsorg for alle alltid.

«— *fredsfyrste*». Han skal vera ein fyrste som skapar fred. Han skal gje alle ei uavkorta lukke og velsigning og sjølv vera garantien for at det skal bli alle til del.

Slik mørkret rivna i profetens syn og lyset stråla fram, slik braut den veldige hendinga som skjedde i ein avgjoymd og trong stall, fram som ein lynblink og skapte grunnlaget for noko heilt nytt i tilhøvet mellom Gud og mennesket. Det vesle barnet som låg sveipt mellom fatige filler, *var oppfyllinga på profeten sin spådom*. Gud hadde stige ned på jorda og blitt menneske i skapnaden åt dette vesle barnet — gudebarnet, Guds eigen søn. Han som var uendeleg, var gått inn i

menneskeslekta sine kår for å rette oppatt det øydelagde. Det som var gått i stykke mellom mennesket og Gud skulle han gjera heilt igjen. Det som var fortapt, ja æveleg fortapt, skulle han frelsa. *Han skulle skapa fred mellom Gud og oss.* Han skulle vera sjølv garantien for at dette blei ein fred som ingen kunne rokka. Den skulle stå evig fast. Med sitt eige liv besegla han denne fredspakta; og ved sitt eige blod sette han evighetsstempel på henne. Han kom til jorda for å bli det offer som kunne bota på Guds vrei-de. Det einaste offer som kunne finnast. For di han var både sann Gud og sant menneske kunne han byggja bru over frå mennesket til Gud. Han kunne skapa denne freden som alle sukkar etter, men som ingen sjølv har kunna eller kan gje sitt tilhøve til Gud, fordi men-

nesket alltid er syndig, men Han er syndfri.

Dette er evangeliet i dag for eit folk som vandrar i mørke, det skal få sjå eit stort lys. Jesus Kristus stig fram for oss i all sin velde og skinande reinleik og vil gje frelse der det er fortaping, tru der det er vantru, tillit der det er fornekt-ing, liv der det er evig død og dom. Han kom til verda for di skuld for at det skulle vera von der det ser vonlaust ut. Les vi juleevan-geliet slik, blir det den stigen Gud rettar ned til oss og som vi kan gripa fatt i og gå over på, frå mørket til lyset, frå døden til livet. Og det held vitnar ei samstemmig kyrkje. Gud er garantien og gjev oss alle ei

GOD JUL

Gunnvald Bjotveit

Eugen Spydevold 70 år 12. desember

Kjære Spydevold!

På vegne av oss her på MF har jeg fått i oppdrag å formulere en gratulasjonshilsen til din 70 årsdag.

Selv om vi som reiser for MF ikke holder det samme tempo som du holdt, treffer vi jo hvert år en del MF-venner, men vi treffer sjelden noen som ikke kjenner deg. Store eller små steder, Spydevold har vært der. Og de spør etter deg. Hvordan du har det, hva du gjør nå. Og vi sier at selv etter 29 års virke for MF som landssekr., og nå snart 10 års menighetstjeneste, er du fortsatt MF-venn nr. 1. Og at vi fortsatt er lydhøre for signaler fra Råde.

Spydevold, vi vil takke Gud på 70 årsdagen din, for hva du fikk utrette for MF, og dermed for hele kirken vår. (Breddevirkningen.)

Gud velsigne dagen for deg og dine.

Anbjørn Neerland.

Landssekr.

P.S.

Jubilanten er bortreist på dagen.

Prøv åndene!

Hovedinnholdet av forelesning på MF under MF-dagene i Oslo 2. nov. 1974.

Ved vitenskapelig assistent Arild Romarheim.

Jesus banet veg for menneskenes frelse da han gikk den tunge vegen til Golgata. Der ble syndens makt brutt. Guds kjærlighet seiret ved Jesu blod. Djevelen led nederlag, Kol. 2, 15. Nå har Den Onde bare en eneste sjanse: Han vil prøve å forhindre at menneskene tror på dette.

Helt fra første tid har Djevelen spredt løgn om Jesus. Mot de siste tider skal dette bli enda verre, sier Bibelen. «Ånden sier med tydelige ord at i de kommende tider skal noen falle fra troen, idet de holder seg til forførende ånder og djevlers lærdommer». 1 Tim. 4, 1. Djevelen bruker mennesker i sin tjeneste for å spre vranglæren. Ofte vet de ikke dette selv. De føler at de har funnet sannheten. De opplever en fred i sitt indre. De skjønner ikke at de er lurt av Løgnens Far. Men han har en klar hensikt med alt dette: å trelbinde mennesker til evig fortapelse. De må ikke oppdage dette før det er for seint.

Derfor kaller Gud oss til kamp mot vranglæren. Vi trenger å be om nådegaven til å prøve ånder, 1 Kor. 12, 10; 1 Joh. 4, 1. Hvordan skal vi skille mellom rett og falskt? De fleste nye religiøse strømninger

her til lands kaller seg «kristne». De siterer mange enkeltord fra Bibelen. De går inn i kristne forsamlinger. Det har til og med hendt at de har blandet seg med veglederne under våre vekkellesmøter. La oss se på de forskjellige retningene og prøve dem på Guds ord.

Det følgende er ikke nok til virkelig å forstå de nye religioner. Av plasshensyn har jeg ikke fått framstille den enkelte religion «innenfra» — slik den forstår seg selv.

All oppmerksomhet er rettet mot de trekk som det er viktigst å være klar over fra et kristent synspunkt, som et varsko-rop til våre menigheter.

Den forente familie.

De presenterer seg alltid som «kristne». Og føyer gjerne til at de står i statskirken (for de har ikke meldt seg ut). De vil aldri innrømme at det er noen uenighet mellom dem og oss. Men i deres lærebok («Det guddommelige prinsipp») står det tydelig at Gud ikke tilgir hele den syndegjeld et menneske har: «Hvis vi betaler bare fem prosent av vår virkelige gjeld til Gud, vil han stryke ut resten... Saten er ikke så generøs som Gud. Han vil ikke ettergi mennesket noe» (s. 52). De lærer altså at mennesket selv må betale en del av sin

gjeld overfor Gud og i tillegg må de betale hele sin gjeld til Satan. Dette krever sterk innsats f. eks. ved faste og gode gjerninger. Hvis mennesket ikke betaler frivillig til Satan, vil han likevel kreve sitt i form av sykdom, smerte, humør-syke, depresjon o.a.

Hvordan kan de mene dette? Har ikke Jesus tatt alle våre synder på seg da han døde på korset? Nei, sier læreboka deres: Egentlig skulle korsfestelsen aldri ha skjedd. Den kom som en strek i regningen, slik at Jesu frelsesplan ble ødelagt. Han skulle nemlig ha giftet seg og dannet en fullkommen familie. «Hvis Jesus ikke var blitt korsfestet, ville han ha fullført sin oppgave og gjenreist mennesket». (s. 70).

Denne lære er under Guds skarpeste dom. Bibelen sier klart at Jesus bar all verdens synd, 1 Joh. 2, 2. Vi frelses ved nåde, bare nåde (Rom. 4, 4—8). Å bygge sin frelse på noe av egen innsats er det samme som å gi Djevelen lillefingeren. Paulus sier om slike vranglærere: «Han være forbannet!» Gal. 1, 9. Vårt eneste håp er å ta vår fulle tilflukt til han som befri oss fra forbannelsen, Gal. 3, 10—13. Vi har intet å betale med, Jes. 55, 1. Jesus har betalt alt. Frelsen er gratis. Vi er fri.

Children of God — «Guds barn».

Her ser vi et trist eksempel på hvordan det kan gå med en kristen vekkelse som glemmer eller undertrykker nådegaven til å prøve ånder. Stifteren av denne spesielle bevegelsen (må ikke blandes sammen med den såkalte Jesus-bevegelsen) kaller seg profeten David Berg Moses. Det er dannet en mengde kolonier verden rundt. Her gjelder ube-

tinget lydighet overfor overordnede. Det er synd å si dem det minste imot, «knurring gjør Gud rasende». Nådegaven til å prøve ånder er forbudt (unntagen for lederne).

David Moses' skrifter blir mer og mer seksuelt preget. Han oppfordrer sine tilhengere til å dyrke fram det seksuelle. Han har selv seksuell omgang med andre kvinner, sier han, og oppfordrer andre til det samme. Historien om Children of God er en tragisk historie. Guds gode gave blir misbrukt til frihet for den syndige natur, Gal. 5, 13. Hundrteusenvi av ungdom blir ført vill. «Pass dere for de falske profeter! De kommer til dere i saueklær, men innvendig er de glupske ulver! På fruktene skal dere kjenne dem». Matt. 7, 15.

Divine Light Mission — «Det guddommelige lys».

Dette er en sekt i hinduismen som har millioner tilhengere over hele verden. De hevder at de forener det beste i alle religioner. De har også sin «profet», den 16-årige Guru Maharaj Ji fra India. Han er vår tids Messias, liksom Jesus var Messias for 2000 år siden. Maharaj Ji er den eneste i vår tid som kan gi den frelsende kunnskap. De bøyer seg ned for hans fotter (eller et bilde av ham), og ofrer til ham. Da kjenner de en åndelig vibrasjon strømme gjennom seg. De mener å oppdage at Gud er det samme som det innerste i dem selv. Gud og menneske horer naturlig sammen uten videre, for de er ett og det samme. Frelse er en «naturlig ting».

Samme hva vi sier til dem, nikker de på hodet, men tar det ikke bokstavelig. De har fått en kunnskap på et høyere plan, sier de. De har

ikke bruk for Jesu soningsverk på korset, for mennesket er godt (dvs. Gud) på bunnen.

I Bibelens lys må slik lære bli et forferdelig hovmod. Mennesket gjør seg selv til Gud, slik slangen i Edens hage oppfordret det til 1 Mos. 3, 5. Og Jesu grufulle kamp til kors og død var unødvendig for dem! «Ordet om korset er vel en dårskap for dem som går bortapt, men for oss som blir frelst er det en Guds kraft». 1 Kor. 1, 18. Bare Guds hellige Ånd kan rive dem ut av den tåke de er kommet inn i, de fleste uten å vite det selv.

Bahai

Denne religion betoner at Gud er høyt hevet over menneskene. Gud kan ikke bli menneske, han kan ikke få et legeme. Han er et utilgjengelig vesen. Videre sier de at alle religioner har den samme kjernen. Bahai fører den religiøse utvikling videre fram. En kristen som blir bahai kommer derfor på et høyere nivå, sier de. Mennesket må selv utvikle seg til frelsen. De har drevet misjon i Norge i mange år og er nå spredt på over 30 steder i landet.

I 1 Joh. 4, 1—2 står det: «Prøv åndene om de er av Gud! For mange falske profeter er gått ut i verden. På dette skal dere kjenne Guds Ånd: hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud». Bibelen forkynner at Gud kom ned til oss i Jesus Kristus. Ordet (dvs. Jesus) «var hos Gud og var Gud» og «ble kjød og tok bolig iblant oss». Joh. 1, 1—14. Vi kunne ikke frelse oss selv. Men Gud selv steg ned i et menneske denne julenatt for snart 2000 år siden. Gud er oss nær! Jesus er Gud og

menneske Kol. 2, 9, 1 Joh. 5, 20. Jesus er enestående. Han er den eneste som kan forlike deg med Gud 1 Tim. 2, 5.

Bahai bortforklarer alt dette i sin lære. Derfor er den ånden ikke av Gud.

Andre nye retninger

Yoga og Transcendental Meditation er populært blant 10—20 tusen nordmenn. De hevder at teknikken er nøytral. Men de som innvies i Maharishis bevegelse (SRM/SIMS), gjennomgår et ritual hvor man henvender seg til guder i hinduismen (bl. a. Brahma, Vishnu, Narayana, Shiva). Alle bygger på den tanke at de har et «stille sted» inne i seg. Mange kaller dette for «Gud». Se Divine Light Mission.

Ananda Marga og Hare-Krishna-bevegelsen er også hinduistiske. Målet er å oppdage Gud i seg selv. Eckankar hevder at sjelen kan ta turer utav legemet. Alle disse har misjonærer i Norge.

Vi må også nevne Ahamadia-bevegelsen som stammer fra Islam. De forkynner at Jesus ikke døde på korset, men rømte til Kashmir.

Alle de nye religioner har noe felles. Alle (unntatt Children of God) mener at det går an å komme i et rett gudsforhold uten å be til Jesus om syndenes forlatelse. Jesus er ingen enestående frelser. Han blir bare en i rekken av andre store profeter (som f.eks. Moses, Buddha, Muhammed osv.). De føler det ikke nødvendig å bekjenne sin synd framfor ham som bar all verdens synd. Dermed har Djevelen dem i sitt garn — uten at de aner det selv.

Gud elsker disse menneskene. Jesus døde på korset for å befri dem. Vi vil be til Den Hellige Ånd at han må gi oss kraft til å stå klart imot vranglæren. Og vi vil be ham om å gi oss et sterkt Jesus-vitnesbyrd som når inn til mennesker og løser dem, slik at de kunne prise Guds Sønn sammen med oss.

Djevle-dyrkelse

All vranglære har en eller annen forbindelse med Djevelen. Men særlig uhyggelig blir det når noen inngår en bevisst pakt med Djevelen. De har oppdaget at her fins virke-

lige krefter, som de selv kan benytte seg av mot sine fiender. De mener at det onde er den sterkeste makt i livet, og derfor må Satan være den egentlige gud.

I Norge finnes det allerede flere satan-menigheter. I Danmark er det nesten et tusen som dyrker Djevelen.

Til dette er det bare å si: Hold deg borte fra all mystisk lek med ånde verdenen (f.eks. å få bord til å flytte seg, glass til å danse, spådoms-seanser med mystiske «brett», få medier til å tale, folk som spør i kort eller horoskop). At Satan har makt, er det ingen tvil om i Bibelen. Han kan gjøre undergjeringer 2 Tess. 2, 9. Men når Jesu kors forkynnes, er han totalt maktesløs Joh. 12, 31—33. Trolldom forbys klart i Bibelen Es. 47, 10—15, Gal. 5, 20.

Når vi bekjenner at Jesus er Herre, må den grufulle «herre» flykte, 1 Kor. 12, 3. Djevelen fristet Jesus. Men Jesus svarte: «Bort fra meg, Satan! for det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbe og ham alene skal du tjene». Matt. 4, 10.

MF-dag i Sande

På høstens sureste søndag, den 20. oktober, hadde den lokale MF-foreningen i Sande, Vestfold, laget istand til sin årlige MF-dag. I snart tretti år har denne dagen blitt arrangert i begynnelsen av november. I håp om å få litt bedre vær var den flyttet til tredje søndag i oktober.

En lærer, en kandidat og to studenter dro nedover, nemlig Kjell

Olav Sannes, Erling Nerheim, Arnfinn Haram og Arnold Skaatan. Vi var satt til å preke på de forskjellige prekensteder rundt om i soknet om formiddagen. Etterpå bar det hjem til formannen i foreningen til den deligste middag av verden. Vi var der like etter elgjakta! For vestlendingene var det stort å smake elgkjøtt for første gang.

Om kvelden hadde vi møte i San-

de kirke hvor Nerheim ledet og Sannes talte om hva bønn i Jesu navn er. Dessuten var det solosang, vitnesbyrd og orientering om MF. Et lokalt musikklag deltok også. I kollekt kom det inn 2800 kr. som er ny rekord.

Vi opplevde en fin kveldsstund i den gamle kirken hvor bekjennelsen til Kristus har lydt siden 1100-tallet. For oss som var med, betydde dagen ny inspirasjon til fortsatt

studium. Vi fikk også på nytt se den viktige forbindelsen som eksisterer mellom menigheten og MF. Som det ble sagt: «Vi skal tjene hverandre».

For den lokale forening er vi sikker på at dagen ga lyst til fortsatt arbeid for fakultett i bønn og offer. Dagen ble lys til tross for det triste været.

Arnold Skaatan

MF-dagene i Oslo

var også i år et vellykket arrangement. MF's lærere og andre fra MF deltok som talere ved 15 gudstjenester. I alt var det ofring eller kollekt ved 35 gudstjenester og møter, med et samlet gavebeløp på ca. 38 000 kr.

Til de populærteologiske foreles-

ninger lørdag 2. nov., og til kirkekaffe og festen på MF søndag 3. nov., var det god tilstrømming av MF-venner. MF's studentkor, som nå har nærmere 70 medlemmer, deltok både ved høymessen i Oppsal kirke om formiddagen, og ved festen på MF om kvelden.

Er det MF-dag på ditt hjemsted?

I løpet av et år arrangeres det spesielle MF-dager mange steder i landet. Et slikt fellesarrangement, f. eks. for menighetene innen samme prosti, i en bygd eller by, og i samarbeid med lærere, studenter eller andre fra MF, er erfaringsmessig svært vellykket.

Savner du et slikt initiativ der du bor? Kanskje nettopp du er den rette til å sette igang? Du er hjertelig velkommen til å ta kontakt med administrasjonen på MF, om du ønsker

- råd for opplegg av MF-dag, (program, annonsering, offer-søknader m.v.)
 - forslag til besøk av studenter, lærere, landssekretær eller andre,
 - informasjonsmaterieil, som f.eks. lysbilder, film, ekstraeks. av Lys og Liv, plakater m.v.
- Eller ta opp spørsmålet i din MF-forening, i ditt menighetsråd, eller med presten i din menighet.

E. S.

Biskop Bremer på visitt hos sine studenter

Først i november ble det arrangert et møte i kantina på Menighetsfakultetet mellom biskopen i Nord-Hålogaland, Kristen Kyrre Bremer, og teologi- og kristendomsstudentene fra samme bispedømme.

Dette var et tiltak som ble hilst med glede, og de fleste følte vel at behovet for en slik samling med sin biskop var tilstede.

Innledningsvis orienterte biskopen om forholdene i Nord-Hålogaland bispedømme. Han kom bl. a. inn på menneskapsituasjonen i kirken i dag, og de store prestegjeldene med de mange prekensteder og den geistilge betjening av disse. Videre ble kristendomsfagets situasjon i skolen berørt. Her uttrykte biskopen det enorme behovet for lærere med utdanning i kristendomsfaget. Han nevnte ellers i sin orientering den betydning som den læstadianske bevegelse har for kirken i nord.

Etter denne orientering om «rikets tilstand», ble det samtale mel-

lom biskop og studenter. En samtale bl. a. om forholdet mellom kristendomsopplæring og dåpsopplæring med henblikk på kristendomsfagets plass i skolen. Det ble drøftet om hvor store mulighetene var for å få i stand en utdanning i kristendom på universitetsnivå i bispedømmet.

Ellers ble det stilt spørsmål om prestevikarordningen og hvilke fullmakter en slik prestevikar kunne inneha.

En sak som ble sterkt understreket var behovet for og viktigheten av kontakt mellom hjemmemenighet og den enkelte student.

Det er med glede en kan konstatere at antallet av teologi- og kristendomsstudenter fra det nordligste bispedømmet har vokst de siste årene, ca. 20 teologistud. og 5—6 kristend.stud.

Vi sier MF en takk for at de stilte sin kantine til disposisjon.

Odd-Bjarne Bruun

947 studenter ved MF

Det offisielle statistikk tall for studenter ved høyskoler og universiteter meldes inn til myndighetene pr. 1. nov. hvert år. Tallene for MF viser nå at

- 586 studenter teologi,
- 43 kandidater går på praktikum, og
- 318 studenter kristendoms-kunnskap.

Av de som studerer kristendoms-kunnskap, er det 22 som leser til hovedfag, 50 til mellomfag, og 246 til grunnfag.

Det er 1873 som har avlagt teologisk embetseksamen ved MF, og av disse er det 1529 kandidater som har avlagt praktisk-teologisk eksamen. Fra Institutt for kristendoms-kunnskap er det siden starten i 1967 uteksaminert 866.

Student igjen

Det var ikke bare interessant, men også meget gledelig å oppleve Menighetsfakultetet som student igjen i nye «rom» med det gamle innhold under oppholdet på prestehybelen (leiligheten) i september.

Forandringen fra St. Olav gate 29 for 35 år siden var ikke minst rommeligheten. Vi hadde det vel den gang relativt bra med plass, men de senere år med de store teologkull og dertil de mange som studerer kristendomsfag sprengte det gamle MF. En utvikling det er all grunn til å notere med stor glede

og takknemlighet. Derfor også et nytt hus.

I den sammenheng må jeg få ta fram innskriften over hovedinngangen til det forholdsvis nye Evangelische Akademie i Loccum hvor disse ordene har fått plass — slik jeg ofte har lest dem disse par ukene her: «In Jesus Christus liegen verborgen alle Schätze der Weisheit und der Erkenntnis» (I Jesus Kristus ligger alle visdommens og erkjennelsens skatter gjemt). Dette synes meg med rette også å uttrykke både det gamle og nye MF's bekjennelse. Huset er nytt, herlig og stort, men bekjennelsen er den samme gamle grunnleggende.

Dette ble bekreftet også ved de daglige formiddagsandaktene da kapellet, inngangshallen og den store kafeteriaen var fullsatt for samling om Guds ord, sang og bønn. Studenter (nå i alt over 900), lærere og administrasjon fylte dette vide rom. Stolene strakk ikke til så trappetrinnene og teppebelagte gulv gjorde tjeneste som sitteplass — noen sto. Et betagende syn, et berikende minne fra MF.

Takk for andaktene — takk for forelesningene i praktisk teologi som jeg fulgte og for gjennomgåelsen torsdag morgen av kommende søndags pretekst. Takk også fordi jeg fikk ha min kone med.

Framtiden er lys som Guds løfter er det.

Av hjertet hilsen og takk!

Celle-Loccum, oktober/november, 1974.

Johannes Aschim.

MF-koret ved Skrautvål kirke i Valdres, mars 74. Foto: J. C. Meidell

Store gaver — ekstra nedbetaling av gjelden

En gledelig nyhet til alle MF-venner!

Den 5. oktober d.å. kunne MF's styre betale ned kr. 1 000 000,— — en million kroner — ekstra, på nybyggets pantegjeld.

Derved ble gjelden redusert fra 9 mill. kr. til 8 mill. kr. Med en rente på $8\frac{3}{4}$ % p.a., betyr denne nedbetalingen en besparelse i driftsutgiftene på 87 500,— kr. pr. år, i årene fremover.

Den 1. november d.å. ble det regulære avdraget på kr. 250 000,— betalt (det betaies 2 slike avdrag pr. år), slik at gjelden nå er

kr. 7 750 000,—.

Det er hyggelig å kunne si at denne ekstrabetalingen har vært mulig p.g.a. stor økning i gaveinn-

tektene. Både ved årsoppgjøret i 1972 og 1973 var det mulig for Forstanderskapet å sette av et beløp til disposisjon for eventuell nedbetaling. Økningen i gaveinntektene, spesielt de store testamentariske gaver i inneværende år, ga MF's styre mulighet til å forhandle med Andrews Bank A/S om dette ekstraavdraget. Den avtale MF's styre nå har med banken, gjør det mulig å betale ned mer enn de regulære avdrag når som helst.

Det nytter derfor å gi ekstra mye til MF nå.

BENYTT VEDLAGTE POSTGIRO-BLANKETT TIL DIN JULEGAVE TIL MF.

Helge Hallesby
Formann i
MF's styre

Erling Servan
Administrasjonssjef

Østfoldaksjonen

Den 20. oktober ble MF-aksjonen i Østfold gjennomført. MF's lærere, studenter og andre ansatte, deltok ved 27 gudstjenester og møter, i samarbeide med MF-foreninger, prostikontakter og menighetsråd.

I alt kom det inn vel 18 000 kr. ved ofring og kollekter under aksjonen. Oppfordringen til å delta i aksjonen ble først sendt ut ved pinsetider i år. De aller fleste menigheter og foreninger hadde da allerede fastsatt sine ofringer og

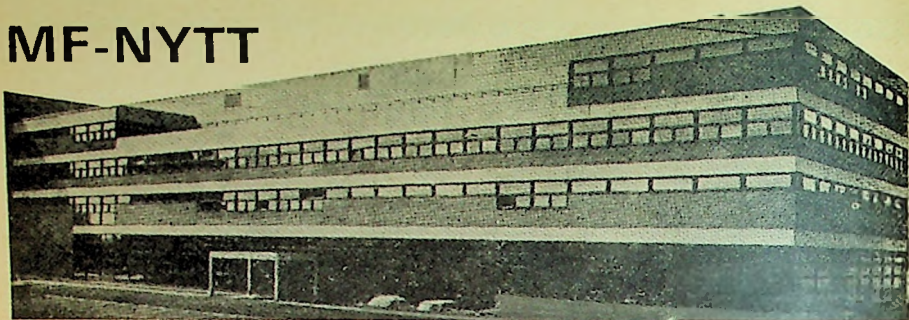
fester for MF, slik at denne aksjonen kom som en ekstrainnsats. Sett på denne bakgrunn må både oppslutningen og det økonomiske resultat sies å være meget oppmuntrende.

Det er første gang MF på denne måte «rykker ut i felten» til et helt fylke, og en lignende aksjon til et annet fylke er allerede under planlegging i 1975.

Hjertelig takk til alle som deltok!

E. S.

MF-NYTT

Etterutdanningskurs for prester — august 1975

Etter forslag fra lærerrådet har MF's styre vedtatt å bevilge de nødvendige midler til gjennomføring av et etterutdanningskurs for prester. Kurset holdes på MF i tiden 19.—22. august 1975, med rektor Ingemann Ellingsen som kursleder. Blant foreleserne på kurset er bl. a. professor Edvin Larsson og førstelektor Torleiv Austad.

Nærmere kunngjøring om kurset kommer i Luthersk Kirketidende, og neste nummer av Lys og Liv.

Ny vitenskapelig assistent i hebraisk språk

Stud.theol. Geir Sørebo, fra Søreide i Sogn er ansatt som vitenskapelig assistent i hebraisk språk ved MF, fra 1. januar 1975. Ansettelsen er

som vanlig for vit.ass. 1—3 år. Sørebo var engasjert som vikar i samme stilling i vårsemesteret 1974.

Ny betjent ved MF's trykningssentral

Johan Johannessen, Oslo, er ansatt som betjent ved MF's trykningssentral fra 1. nov. d. å. Johannessen har lang erfaring fra tilsvarende arbeide, og har tidligere vært ansatt i Morgenposten, A/S Distribusjonssentralen og A/S Norsk Viftefabrikk. Han har overtatt etter Torbjørn Tønnesen, som sluttet i august for å fortsette sin utdanning.

Fin økning i studentenes givertjeneste

Komitéen for Studentenes givertjeneste, under sin formann Roar Røkeberg, Vestfossen, gjennomfør-

te i dagene 4., 5. og 6. nov. d.å. en vervingsaksjon for nye faste givere blant MF's studenter. Resultatet var meget vellykket — 112 nye givere meldte seg, til et samlet årsbeløp på kr. 15 060,—. Som det fremgår av gaveoversikten på side 2 i dette nummer av Lys og Liv, har Studentenes givertjeneste pr. 31. okt. d.å. kommet opp i kr. 37 585,—.

Stor testamentarisk gave til MF

I begynnelsen av november mottok MF en testamentarisk gave på kr. 100 000,—, fra Olaf Jahrens dødsbo, Mysen.

Lys og Liv's opplag

Det har i det siste blitt kunngjort en liste over kristne bladers opplagstall, og Lys og Livs lesere har sikkert savnet dette blad på listen. Vi vil derfor nevne at dette nummer av Lys og Liv trykkes i et opplag på 26 200. Opplagstallet øker jevnt fra nummer til nummer og er mer enn fordoblet på de siste 3 årene.

Bladet sendes gratis til alle MF's givere, uteksaminerte kandidater, studentenes pårørende, menighetsrådene, og alle andre som ønsker bladet tilsendt.

Eksamen i gang igjen

19. november starta eksamen opp ved MF og varer helt fram til 18. desember. Alt i alt er det 338 som skal opp til ein eller annan eksamen.

14 blir ferdige på praktikum. 23 har meldt seg til 1. avd. gamal ordning og 24 til avsluttande embetseksamen. Etter ny ordning har

3 meldt seg til 2. avd. 1. avsnitt og for fyrste gong 2 til avsluttande eksamen på ny ordning. Til 3. semesters eksamen har 103 meldt seg og til 5. semesters 85. Ved Institutt for kristendoms-kunnskap har 1 meldt seg til hovudfagseksamen, 40 til mellomfag og 43 til grunnfagseksamen.

Vi ønsker alle bladets lesere
en velsignet jul og et godt nyttår!

Redaksjonen

Ingemann Ellingsen

Erling Servan

Eventuell retur:
Gydas vel 4,
Oslo 3.

Ved varig adr.endring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Torleiv Austad:
Kirkens Grunn

Analyse av en kirkelig bekjennelse fra
okkupasjonstiden 1940—45

Boken er en undersøkelse av dokumentet Kirkens Grunn som dannet teologisk og kirkelig basis for prestenes embetsnedleggelse og brudd med nazi-statens kirkestyre første påskedag, 5. april 1942. Forfatterens hovedproblem er hvorvidt og i hvilken forstand Kirkens Grunn kan karakteriseres som en kirkelig bekjennelse. Hans konklusjon er at dokumentet i kraft av kirkelig nødrett var en forpliktende bekjennelse i Den norske kirke i årene 1942—45.

Forfatteren, Torleiv Austad, er født i Valle i Setesdal i 1937. Han fikk i 1964 H. M. Kongens gullmedalje for en teologisk avhandling, og har utgitt «Krig eller fred?», 1970 (1972), og «Ansvar for andre», 1971. Austad er førstelektor ved Det teologiske Menighetsfakultet.

Pris kr. 70,—

LUTHER FORLAG